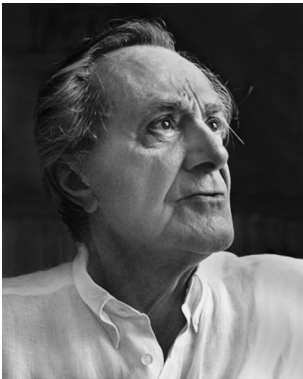

С. Л. Йосипенко

Ліотар Жан-Франсуа

ЛІОТАР Жан-Франсуа (Lyotard Jean-François; 10. 08. 1924, м. Версаль, Франція – 21. 04. 1998, Париж) – французький філософ і теоретик мистецтва. Вивчав філософію в Сорбонні. Від 1950 викладав філософію у ліцеях Алжиру та Франції, від 1959 – у париз. університетах. Брав участь у русі антитоталітар. лівиці – спочатку вступив до організації «Соціалізм або варварство»; згодом став співзасн. організації «Робітнича сила», де обстоював позицію «комунізму рад трудящих» на противагу «парт. комунізму», що утвердився в Рад. Союзі. Після виходу на пенсію 1987 читав лекції у Каліфорній., Ельс. (обидва – США), Монреал. (Канада) ун тах, Ун ті в Сан-Паулу (Бразилія) та ін. Здобув міжнар. визнання 1979 після роботи «La condition postmoderne: rapport sur le savoir» («Ситуація постмодерну: доповідь про знання»), де порушив проблему зв'язку прогресу наук та довіри до метанаративів модерну. В подальших працях розвивав теми критики суб'єкта, а також зв'язку знання та мови, справедливості і піднесеного у ситуації постмодерну.

Основні праці

La phénoménologie. 1954; Économie libidinale. 1974; Les transformateurs duchamp. 1977; Le différend. 1983; L'inhumain: Causeries sur le temps. 1988; Heidegger et les juifs. 1988; Leçons sur l'analytique du sublime. 1991; La confession d'augustin. 1998; Misère de la philosophie. 2000 (yci – Париж).

Бібліографічний опис:

Ліотар Жан-Франсуа / С. Л. Йосипенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-55562>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).